

I

(Säädökset, jotka on julkaistava)

**EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2006/66/EY,
annettu 6 päivänä syyskuuta 2006,
paristoista ja akuista sekä käytetyistä paristoista ja akuista ja direktiivin 91/157/ETY kumoamisesta
(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO,
jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 175 artiklan 1 kohdan ja 95 artiklan 1 kohdan suhteessa tämän direktiivin 4, 6 ja 21 artiklaan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen ⁽¹⁾,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽²⁾,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽³⁾,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ⁽⁴⁾ ja ottavat huomioon sovittelukomitean 22 päivänä kesäkuuta 2006 hyväksymän yhteisen tekstin,

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Paristoja ja akkuja sekä käytettyjä paristoja ja akkuja koskevat kansalliset toimenpiteet olisi yhdenmukaistettava. Tämän direktiivin ensisijaisena tavoitteena on minimoida paristojen ja akkujen sekä käytettyjen paristojen ja akkujen kielteiset ympäristövaikutukset ja siten edistää ympäristön suojelemista ja säilyttämistä sekä sen laadun parantamista. Direktiivin oikeusperustana on näin ollen perustamissopimuksen 175 artiklan 1 kohta. On kuitenkin myös aiheellista toteuttaa toimenpiteitä yhteisön tasolla perustamissopimuksen 95 artiklan 1 kohdan perusteella paristojen ja akkujen raskasmetallipitoisuuksia ja merkintää koskevien vaatimusten yhdenmukaistamiseksi sekä sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan varmistamiseksi ja kilpailun vääristymisen välttämiseksi yhteisössä.

⁽¹⁾ EUVL C 96, 21.4.2004, s. 29.

⁽²⁾ EUVL C 117, 30.4.2004, s. 5.

⁽³⁾ EUVL C 121, 30.4.2004, s. 35.

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 20. huhtikuuta 2004 (EUVL C 104 E, 30.4.2004, s. 354), neuvoston yhteinen kanta, vahvistettu 18. heinäkuuta 2005 (EUVL C 264 E, 25.10.2005, s. 1) ja Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 13. joulukuuta 2005 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma, annettu 4. heinäkuuta 2006 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 18. heinäkuuta 2006.

(2) Komissio antoi 30 päivänä heinäkuuta 1996 yhteisön jätehuoltostrategian tarkistamista koskevan tiedonannon, jossa vahvistetaan yhteisön tulevan jätteenpolitiikan suunta-aviivat. Tiedonannossa painotetaan tarvetta vähentää vaarallisten aineiden määrää jätteessä ja tuodaan esille sellaisten yhteisönlaajuisten sääntöjen mahdolliset edut, joilla rajoitetaan näiden aineiden käyttöä tuotteissa ja tuotantoprosesseissa. Lisäksi siinä todetaan, että mikäli jätteen syntymistä ei voida välttää, jätteestä saatavat aineet olisi käytettävä uudelleen tai sen energiasisältö hyödynnettävä.

(3) Neuvoston 25 päivänä tammikuuta 1988 antamassa päätöslauselmassa kadmiumin aiheuttaman ympäristön pilaantumisen vastustamista koskevasta yhteisön toimintaohjelmasta ⁽⁵⁾ korostettiin, että kadmiumin käytön rajoittaminen tapauksiin, joissa sopivia vaihtoehtoja ei ole, sekä kadmiumia sisältävien paristojen keräys ja kiertäys ovat tärkeimpiä tekijöitä kadmiumin valvontastrategiassa ihmisten terveyden sekä ympäristön suojelemiseksi.

(4) Vaarallisia aineita sisältävistä paristoista ja akuista 18 päivänä maaliskuuta 1991 annetulla neuvoston direktiivillä 91/157/ETY ⁽⁶⁾ on yhdenmukaistettu jäsenvaltioiden lainsäädäntöä tällä alalla. Tuon direktiivin tavoitteita ei kuitenkaan ole täysin saavutettu. Direktiivin 91/157/ETY uudelleentarkastelun tarvetta on korostettu myös kuudennesta ympäristöä koskevasta yhteisön toimintaohjelmasta 22 päivänä heinäkuuta 2002 tehdyssä Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksessä N:o 1600/2002/EY ⁽⁷⁾ sekä sähkö- ja elektroniikkalaiteromusta 27 päivänä tammikuuta 2003 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2002/96/EY ⁽⁸⁾. Direktiiviä 91/157/ETY olisi siksi selkeyden vuoksi tarkasteltava uudelleen ja se olisi korvattava.

⁽⁵⁾ EYVL C 30, 4.2.1988, s. 1.

⁽⁶⁾ EYVL L 78, 26.3.1991, s. 38, direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna komission direktiivillä 98/101/EY (EYVL L 1, 5.1.1999, s. 1).

⁽⁷⁾ EYVL L 242, 10.9.2002, s. 1.

⁽⁸⁾ EYVL L 37, 13.2.2003, s. 24, direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2003/108/EY (EUVL L 345, 31.12.2003, s. 106).

- (5) Ympäristöä koskevien tavoitteiden saavuttamiseksi tällä direktiivillä kielletään tiettyjen elohopeaa tai kadmiumia sisältävien paristojen ja akkujen markkinoille saattaminen. Sillä myös edistetään käytettyjen paristojen ja akkujen keräys- ja kierrätystason kohottamista sekä pyritään parantamaan kaikkien paristojen ja akkujen elinkaaren aikana osallisten toimijoiden, kuten tuottajien, jakelijoiden ja loppukäyttäjien ja erityisesti käytettyjen paristojen ja akkujen käsittelyyn ja kierrätykseen suoraan osallistuvien toimijoiden, ympäristönsuojelun tasoa. Tätä varten laaditut erityiset säännöt täydentävät voimassa olevaa yhteisön jätelainsäädäntöä, erityisesti jätteistä 5 päivänä huhtikuuta 2006 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2006/12/EY⁽¹⁾, kaatopaikoista 26 päivänä huhtikuuta 1999 annettua neuvoston direktiiviä 1999/31/EY⁽²⁾ ja jätteenpoltosta 4 päivänä joulukuuta 2000 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2000/76/EY⁽³⁾.
- (6) Jotta käytettyjä paristoja ja akkuja ei päätyisi pilaamaan ympäristöä ja jotta loppukäyttäjille ei aiheutuisi hämmennystä eri paristoja ja akkuja koskevista erilaisista jätehuoltovaatimuksista, olisi tätä direktiiviä sovellettava kaikkiin yhteisössä markkinoille saatettuihin paristoihin ja akkuihin. Tällaisella laajalla soveltamisalalla olisi myös mahdollista varmistaa mittakaavaedut keräyksessä ja kierrätyksessä sekä raaka-aineiden optimaaliset säästöt.
- (7) Luotettavat paristot ja akut ovat välttämättömiä useiden tuotteiden, laitteiden ja palvelujen turvallisuuden kannalta, ja ne ovat tärkeä energianlähde yhteiskunnassamme.
- (8) On asianmukaista tehdä ero toisaalta kannettavien paristojen ja akkujen sekä toisaalta teollisuusparistojen ja -akkujen ja ajoneuvoparistojen ja -akkujen välillä. Teollisuusparistojen ja -akkujen ja ajoneuvoparistojen ja -akkujen hävittäminen sijoittamalla ne kaatopaikalle tai polttamalla olisi kiellettävä.
- (9) Teollisuusparistoja ja -akkuja ovat esimerkiksi sairaaloissa, lentoasemilla tai toimistoissa hätä- tai varavoi-manlähteenä käytettävät paristot ja akut, junissa ja ilmaluoksissa käytettävät paristot ja akut sekä merellä sijaitsevilla öljynporauslautoilla ja majakoissa käytettävät paristot ja akut. Niihin kuuluvat myös paristot ja akut, jotka on suunniteltu yksinomaan myymälöissä ja ravintoloissa käytettäviin käsikäyttöisiin maksupäätteisiin, myymälöiden viivakoodinlukijoihin, televisiokanavien ja ammattistudioiden videolaitteisiin tai kaivostyöläisten ja ammattisukeltajien kypärään kiinnitettäviin lamppeihin, sähköllä toimivien ovien varaparistot ja -akut, joilla estetään ovien lukkiutuminen tai ihmisten jääminen ovien väliin, instrumenteissa tai erilaisissa mittaus- ja instrumenttilaitteissa käytettävät paristot ja akut sekä aurinkopaneelien, valojännitesovellusten ja muiden uusiutuvien energian sovellusten yhteydessä käytettävät paristot ja akut. Teollisuusparistoja ja -akkuja ovat myös sähkötoimisissa ajoneuvoissa kuten sähköautoissa, sähkökäyttöisissä pyörätuoleissa ja polkupyörissä, lentoasemalla käytettävissä ajoneuvoissa ja automaattisissa kuljetusajoneuvoissa käytettävät paristot ja akut. Tämän ei-tyhjentävän esimerkkiluettelon lisäksi teollisuusparistoina ja -akkuina olisi pidettävä kaikkia paristoja ja akkuja, joita ei ole suljettu ja jotka eivät ole ajoneuvoparistoja tai -akkuja.
- (10) Esimerkkeihin kannettavista paristoista ja akuista, jotka ovat suljettuja paristoja ja akkuja, joita voidaan kantaa vaivatta kädessä ja jotka eivät ole ajoneuvoparistoja tai -akkuja eivätkä teollisuusparistoja tai -akkuja, kuuluvat yksikennoiset paristot (kuten AA ja AAA-paristot) sekä paristot ja akut, joita kuluttajat tai ammattihenkilöt käyttävät matkapuhelimissa, kannettavissa tietokoneissa, johdottomissa työkaluissa, leluissa ja kodinkoneissa kuten sähköhammasharjoissa, parranajokoneissa ja käsikäyttöisissä pölynimureissa (mukaan lukien kouluissa, kaupoissa, ravintoloissa, lentoasemilla, toimistoissa tai sairaaloissa käytettävät vastaavanlaiset laitteet), sekä kaikki sellaiset paristot ja akut, joita kuluttajat voivat käyttää tavanomaisissa kodinkoneissa.
- (11) Komission olisi arvioitava tarve mukauttaa tätä direktiiviä käytettävissä olevat tekniset ja tieteelliset todisteet huomioon ottaen. Komission olisi erityisesti tarkasteltava uudelleen johdottomissa työkaluissa käytettäväksi tarkoitettuille kannettaville paristoille ja akuille myönnettyä poikkeusta kadmiumin käyttökiellosta. Johdottomia työkaluja ovat esimerkiksi työkalut, joita kuluttajat ja ammattihenkilöt käyttävät puun, metallin ja muiden materiaalien sorvaamiseen, jyrkimiseen, hiomiseen, sahaamiseen, leikkaamiseen, poraamiseen, rei'ittämiseen, lävistämiseen, takomiseen, niittaamiseen, ruuvaamiseen, kiillottamiseen tai muuhun vastaavaan työstämiseen sekä niittämiseen, leikkaamiseen ja muihin puutarhanhoitotarkeituksiin.
- (12) Komission olisi myös seurattava ja jäsenvaltioiden edistettävä sellaisen teknologian kehittämistä, jolla parannetaan paristojen ja akkujen ominaisuuksia ympäristönsuojelun kannalta koko niiden elinkaaren ajan, mukaan lukien osallistuminen yhteisön ympäristöasioiden hallinta- ja auditointijärjestelmään (EMAS).
- (13) Käytetyt paristot ja akut olisi kerättävä ympäristön suojelemiseksi. Kannettavia paristoja ja akkuja varten olisi perustettava keräysjärjestelmiä, joilla saavutetaan korkea keräysaste. Tämä edellyttää keräysjärjestelmien käyttöönottoa, jotta loppukäyttäjät voivat poistaa käytöstä kaikki käytetyt kannettavat paristot ja akut helposti ja maksutta. Eri paristo- ja akkutyypeille olisi asianmukaista olla olemassa erilaisia keräysjärjestelmiä ja rahoitusjärjestelyjä.

⁽¹⁾ EUVL L 114, 27.4.2006, s. 9.

⁽²⁾ EYVL L 182, 16.7.1999, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 1882/2003 (EUVL L 284, 31.10.2003, s. 1).

⁽³⁾ EYVL L 332, 28.12.2000, s. 91.

- (14) On toivottavaa, että jäsenvaltiot saavuttavat käytettyjen paristojen ja akkujen korkean keräys- ja kierrätystason, jotta yhteisön alueella saavutetaan korkeatasoinen ympäristönsuojelu ja materiaalin hyödyntäminen. Tämän vuoksi tässä direktiivissä olisi vahvistettava jäsenvaltioille keräystä ja kierrätystä koskevat vähimmäistavoitteet. Keräysaste olisi laskettava edellisten vuosien keskimääräisen vuosittaisen myynnin perusteella, jotta jäsenvaltioiden tavoitteet olisivat vertailukelpoisia ja ne olisi suhteutettu kunkin jäsenvaltion paristojen ja akkujen kulutuksen tasoon.
- (15) Kadmiumparistoille ja -akuille sekä lyijyparistoille ja -akuille olisi vahvistettava erityiset kierrätysvaatimukset, jotta yhteisön alueella hyödynnettäisiin mahdollisimman suuri osa niiden sisältämästä materiaalista ja estettäisiin eroavaisuudet jäsenvaltioiden välillä.
- (16) Kaikkien asianosaisten olisi voitava osallistua keräys-, käsittely- ja kierrätysjärjestelmiin. Järjestelmät olisi suunniteltava niin, että vältetään maahantuotavien paristojen ja akkujen syrjintä, kaupan esteiden muodostuminen ja kilpailun vääristyminen.
- (17) Keräys- ja kierrätysjärjestelmät olisi optimoitava erityisesti kustannusten ja kuljetuksesta aiheutuvien kielteisten ympäristövaikutusten minimoimiseksi. Käsittely- ja kierrätysjärjestelmissä olisi käytettävä parasta käytettävissä olevaa tekniikkaa sellaisena kuin se on määritelty ympäristön pilaantumisen ehkäisemisen ja vähentämisen yhtenäistämiseksi 24 päivänä syyskuuta 1996 annetun neuvoston direktiivin 96/61/EY⁽¹⁾ 2 artiklan 11 kohdassa. Kierrätyksen määritelmän piiriin ei pitäisi kuulua energian hyödyntäminen. Energian hyödyntämisen käsite on määritelty muissa yhteisön välineissä.
- (18) Paristot ja akut voidaan kerätä erikseen kansallisten paristonkeräysjärjestelmien myötä tai yhdessä sähkö- ja elektroniikkalaiteromun kanssa direktiivin 2002/96/EY nojalla luotujen kansallisten keräysjärjestelmien myötä. Jälkimmäisessä tapauksessa paristot ja akut olisi jätteen käsittelyn pakollisen vähimmäisvaatimuksen mukaisesti eroteltava sähkö- ja elektroniikkalaiteromusta. Kun paristot ja akut on poistettu sähkö- ja elektroniikkalaiteromusta, niihin sovelletaan tämän direktiivin vaatimuksia: ne muun muassa otetaan huomioon keräystavoitteen saavuttamista arvioitaessa ja niitä koskevat kierrätysvaatimukset.
- (19) Käytettyjen paristojen ja akkujen jätehuollon rahoituksen peruseräkkeet olisi vahvistettava yhteisön tasolla. Rahoitusjärjestelmien olisi edistettävä korkean keräys- ja kierrätysasteen saavuttamista ja tuottajan vastuu-periaatteen toteutumista. Kaikki tässä direktiivissä määritellyt tuottajat olisi rekisteröitävä. Tuottajien olisi rahoitettava kaikkien kerättyjen paristojen ja akkujen keräyksestä, käsittelystä ja kierrätyksestä aiheutuneet kustannukset, joista vähennetään hyödynnettävien materiaalien myynnistä saatu voitto. Tietyissä tapauksissa voisi kuitenkin olla perusteltua soveltaa *de minimis* -sääntöä pientuottajiin.
- (20) Keräyksen onnistuminen edellyttää, että loppukäyttäjille annetaan tietoa erilliskeräyksen suositeltavuudesta, käytettävissä olevista keräysjärjestelmistä ja loppukäyttäjän asemasta käytetyistä paristoista ja akuista huolehdittaessa. Merkintäjärjestelmän osalta olisi vahvistettava yksityiskohtaiset järjestelyt, joiden avulla loppukäyttäjille annetaan avointa, luotettavaa ja selkeää tietoa paristoista ja akuista ja niiden sisältämistä raskasmetalleista.
- (21) Mikäli jäsenvaltiot käyttävät tämän direktiivin tavoitteiden ja erityisesti korkeiden erilliskeräys- ja kierrätysasteiden saavuttamiseen taloudellisia ohjauskeinoja kuten eriytettyjä verokantoja, jäsenvaltioiden olisi ilmoitettava niistä komissiolle.
- (22) Tarvitaan luotettavaa ja vertailukelpoista tietoa markkinoille saatettujen paristojen ja akkujen keräys- ja kierrätysmääristä, jotta voidaan seurata, onko direktiivin tavoitteet saavutettu.
- (23) Jäsenvaltioiden olisi säädettävä tämän direktiivin säännösten rikkomiseen sovellettavista seuraamuksista ja varmistettava niiden täytäntöönpano. Seuraamusten olisi oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.
- (24) Paremmasta lainsäädännöstä toimielinten välillä tehdyn sopimuksen⁽²⁾ 34 kohdan mukaisesti jäsenvaltioita kannustetaan laatimaan itseään varten ja yhteisön edun vuoksi omia taulukoita, joista ilmenee mahdollisuuksien mukaan tämän direktiivin ja kansallisen lainsäädännön osaksi saattamista koskevien toimenpiteiden välinen vastaavuus, ja julkaisemaan ne.
- (25) Tämän direktiivin täytäntöönpanon edellyttämistä toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY⁽³⁾ mukaisesti.
- (26) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla toteuttaa tämän direktiivin tavoitteita eli ympäristönsuojelua ja sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan varmistamista, vaan ne voidaan toiminnan laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin yhteisön tasolla, joten yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Kyseisessä artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on näiden tavoitteiden saavuttamiseksi tarpeen.

⁽¹⁾ EYVL L 257, 10.10.1996, s. 26, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 166/2006 (EUVL L 33, 4.2.2006, s. 1).

⁽²⁾ EUVL C 321, 31.12.2003, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23, päätös sellaisena kuin se on muutettuna päätöksellä 2006/512/EY (EUVL L 200, 22.7.2006, s. 11).

- (27) Tämän direktiivin soveltaminen ei rajoita muun turvallisuus-, laatu- ja terveysvaatimuksia koskevan yhteisön lainsäädännön ja yhteisön jätelainsäädännön, erityisesti romuajoneuvoista 18 päivänä syyskuuta 2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/53/EY⁽¹⁾ ja direktiivin 2002/96/EY soveltamista.
- (28) Tuottajan vastuun osalta paristojen ja akkujen tuottajat sekä pariston tai akun sisältävien muiden tuotteiden tuottajat ovat vastuussa markkinoille saattamiensa paristojen ja akkujen jätehuollosta. Joustava lähestymistapa on tarpeen, jotta rahoitusjärjestelmissä voidaan ottaa huomioon erilaiset kansalliset olosuhteet ja olemassa olevat järjestelmät, erityisesti ne, jotka on otettu käyttöön direktiivien 2000/53/EY ja 2002/96/EY mukaisesti, samalla välttämällä kaksinkertaiset maksut.
- (29) Tiettyjen vaarallisten aineiden käytön rajoittamisesta sähkö- ja elektroniikkalaitteissa 27 päivänä tammikuuta 2003 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2002/95/EY⁽²⁾ ei sovelleta sähkö- ja elektroniikkalaitteissa käytettäviin paristoihin ja akkuihin.
- (30) Ajoneuvoissa käytettävien ajoneuvoparistojen ja -akkujen ja teollisuusparistojen ja -akkujen olisi oltava direktiivin 2000/53/EY ja erityisesti sen 4 artiklan mukaisia. Siksi kadmiumin käyttö sähköajoneuvoissa käytettävissä teollisuusparistoissa ja -akuissa olisi kiellettävä, paitsi jos niille voidaan myöntää kyseisen direktiivin liitteen II perusteella poikkeus,

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Aihe

Tässä direktiivissä vahvistetaan:

- 1) paristojen ja akkujen markkinoille saattamista koskevat säännöt ja erityisesti vaarallisia aineita sisältävien paristojen ja akkujen markkinoille saattamista koskeva kielto ja
- 2) käytettyjen paristojen ja akkujen keräämistä, käsittelyä, kierrätystä ja hävittämistä koskevat erityissäännöt asiaa koskevan yhteisön jätelainsäädännön täydentämiseksi sekä käytettyjen paristojen ja akkujen keräys- ja kierrätystason nostamiseksi.

Direktiivillä pyritään parantamaan paristojen ja akkujen ominaisuuksia ympäristönsuojelun kannalta sekä kaikkien niiden taloudellisten toimijoiden toiminnan ympäristönsuojelun tasoa, jotka ovat osallisia paristojen ja akkujen elinkaaren aikana, kuten tuottajat, jakelijat ja loppukäyttäjät sekä erityisesti

⁽¹⁾ EYVL L 269, 21.10.2000, s. 34, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna neuvoston päätöksellä 2005/673/EY (EUVL L 254, 30.9.2005, s. 69).

⁽²⁾ EUVL L 37, 13.2.2003, s. 19, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission päätöksellä 2006/310/EY (EUVL L 115, 28.4.2006, s. 38).

käytettyjen paristojen ja akkujen käsittelyyn ja kierrätykseen suoraan osallistuvat toimijat.

2 artikla

Soveltamisala

1. Tätä direktiiviä sovelletaan kaikentyyppisiin paristoihin ja akkuihin niiden muodosta, tilavuudesta, painosta, koostumuksesta ja käyttötarkoituksesta riippumatta. Sitä sovelletaan rajoittamatta direktiivin 2000/53/EY ja direktiivin 2002/96/EY soveltamista.
2. Direktiiviä ei sovelleta paristoihin ja akkuihin, joita käytetään
 - a) jäsenvaltioiden olennaisten turvallisuusasetusten turvaamiseen liittyvissä laitteissa, aseissa, ammuksissa ja sotatarvikkeissa, lukuun ottamatta tuotteita, joita ei ole tarkoitettu käytettäväksi erityisiin sotilaallisiin tarkoituksiin, tai
 - b) laitteissa, jotka on suunniteltu avaruuteen lähetettäväksi.

3 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

- 1) 'paristolla' tai 'akulla' sähköenergian lähdettä, jossa kemiallista energiaa muunnetaan suoraan sähköenergiaksi ja joka muodostuu yhdestä tai useammasta primaarikennosta (ei ladattava) tai yhdestä tai useammasta sekundaarikennosta (ladattava);
- 2) 'paristoyksiköllä' paristoja tai akkuja, jotka on yhdistetty toisiinsa ja/tai suljettu koteloon omaksi yksikökseen, jota loppukäyttäjän ei ole tarkoitus hajottaa tai avata;
- 3) 'kannettavalla paristolla tai akulla' paristoja, nappiparistoja, paristoyksiköitä tai akkuja,
 - a) jotka on suljettu ja
 - b) joita voidaan kuljettaa kädessä ja
 - c) jotka eivät ole teollisuusparistoja tai -akkuja eivätkä ajoneuvoparistoja tai -akkuja;
- 4) 'nappiparistolla' pieniä pyöreitä kannettavia paristoja tai akkuja, joiden halkaisija on suurempi kuin korkeus ja joita käytetään erityisiin tarkoituksiin kuten kuulokojeisiin, rannekelloihin, pieniin kannettaviin laitteisiin ja varavoimanlähteenä;
- 5) 'ajoneuvoparistolla tai -akulla' ajoneuvojen käynnistimissä, valaistuksessa ja sytytyksessä käytettäviä paristoja tai akkuja;

- 6) 'teollisuusparistolla tai -akulla' yksinomaan teollisuus- tai ammattikäyttöön suunniteltuja tai sähköajoneuvoissa käytettäviä paristoja tai akkuja;
- 7) 'käytetyllä paristolla tai akulla' paristoa tai akkua, joka on direktiivin 2006/12/EY 1 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettua jätettä;
- 8) 'kierrätyksellä' tuotantoprosessissa tapahtuvaa jäteaineen uudelleen käsittelyä, jonka päämääränä on aineen käyttö alkuperäiseen tarkoitukseen tai muihin tarkoituksiin energian hyödyntämistä lukuun ottamatta;
- 9) 'hävittämisellä' soveltuvia toimia, joista säädetään direktiivin 2006/12/EY liitteessä II A;
- 10) 'käsittelyllä' toimintaa, joka suoritetaan sen jälkeen, kun käytetyt paristot ja akut on toimitettu lajittelua, kierrätyksen valmistelua tai hävittämisen valmistelua varten;
- 11) 'laitteella' mitä tahansa direktiivissä 2002/96/EY määriteltyä sähkö- tai elektroniikkalaitetta, jonka voimanlähteenä käytetään tai voidaan käyttää kokonaan tai osittain paristoja tai akkuja;
- 12) 'tuottajalla' jossakin jäsenvaltiossa olevaa henkilöä, joka käytetystä myyntitekniikasta riippumatta, mukaan lukien kuluttajansuojasta etäsovitimuksissa 20 päivänä toukokuuta 1997 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 97/7/EY⁽¹⁾ määriteltyä etäkauppaa, saattaa ammattimaisesti paristoja tai akkuja, mukaan lukien laitteisiin tai ajoneuvoihin sisältyvät paristot ja akut, markkinoille ensimmäistä kertaa kyseisen jäsenvaltion alueella;
- 13) 'jakelijalla' henkilöä, joka tarjoaa ammattimaisesti paristoja ja akkuja loppukäyttäjälle;
- 14) 'markkinoille saattamisella' toimittamista kolmannelle osapuolelle tai saattamista kolmannen osapuolen käyttöön yhteisössä maksua vastaan tai vastikkeetta; yhteisön tullialueelle tuontia pidetään myös markkinoille saattamisena;
- 15) 'taloudellisilla toimijoilla' tuottajia, jakelijoita, kerääjiä, kierrättäjiä ja muita käsittelijöitä;
- 16) 'johdottomalla työkalulla' paristo- tai akkukäyttöistä kädessä pidettävää laitetta, jota käytetään huolto-, rakennus- tai puutarhanhoitotarkoituksiin;
- 17) 'keräysasteella' tietyssä jäsenvaltiossa tietyinä kalenterivuotena prosenttiosuutta, joka saadaan jakamalla tämän direktiivin 8 artiklan 1 kohdan tai direktiivin 2002/96/EY mukaisesti kyseisenä kalenterivuonna kerättyjen käytettyjen kannettavien paristojen ja akkujen paino niiden kannettavien paristojen ja akkujen keskimääräisellä painolla, jotka tuottajat joko myyvät suoraan loppukäyttäjille tai toimittavat kolmansille osapuolille loppukäyttäjille myytäväksi kyseisessä jäsenvaltiossa kyseisenä kalenterivuotena ja sitä edeltävinä kahtena kalenterivuotena.

(¹) EYVL L 144, 4.6.1997, s. 19, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 2005/29/EY (EUVL L 149, 11.6.2005, s. 22).

4 artikla

Kiellet

1. Jäsenvaltioiden on kiellettävä, rajoittamatta kuitenkaan direktiivin 2000/53/EY soveltamista, seuraavien markkinoille saattaminen:

a) kaikki sellaiset paristot ja akut, joissa on yli 0,0005 painoprosenttia elohopeaa, riippumatta siitä, sisältyvätkö ne laitteisiin; ja

b) laitteisiin sisältyvät ja muut kannettavat paristot ja akut, joissa on yli 0,002 painoprosenttia kadmiumia.

2. Edellä 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettua kieltoa ei sovelleta enintään kaksi painoprosenttia elohopeaa sisältäviin nappiparistoihin.

3. Edellä 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettua kieltoa ei sovelleta kannettaviin paristoihin ja akkuihin, jotka on tarkoitettu käytettäväksi:

a) hätä- tai hälytysjärjestelmissä, hätävalaistus mukaan lukien;

b) lääkinnällisissä laitteissa; tai

c) johdottomissa työkaluissa.

4. Komissio tarkastelee 3 kohdan c alakohdassa tarkoitettua poikkeusta uudelleen ja antaa viimeistään 26 päivänä syyskuuta 2010 Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen ja tarvittaessa asiaa koskevia ehdotuksia, joiden tarkoituksena on kieltää kadmiumin käyttö paristoissa ja akuissa.

5 artikla

Ympäristönsuojellisen suorituskyvyn parantaminen

Jäsenvaltioiden, joiden alueelle on sijoittautunut valmistajia, on edistettävä tutkimusta ja kannustettava parantamaan paristojen ja akkujen ominaisuuksia ympäristönsuojelun kannalta koko niiden elinkaaren ajan sekä kehittämään ja pitämään kaupan sellaisia paristoja, jotka sisältävät pienempiä määriä vaarallisia aineita tai jotka sisältävät vähemmän pilaavia aineita erityisesti elohopeaa, kadmiumia ja lyijyä korvaavina aineina.

6 artikla

Markkinoille saattaminen

1. Jäsenvaltiot eivät saa tässä direktiivissä käsitellyistä syistä estää, kieltää tai rajoittaa tämän direktiivin säännösten mukaisten paristojen ja akkujen saattamista markkinoille alueellaan.

2. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavia toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että paristoja ja akkuja, jotka eivät ole tämän direktiivin säännösten mukaisia, ei saateta markkinoille tai ne vedetään pois markkinoilta.

7 artikla

Keskeinen tavoite

Jäsenvaltioiden on kuljetusten ympäristövaikutukset huomioon ottaen toteutettava tarvittavat toimet maksimoidakseen käytettyjen paristojen ja akkujen erilliskeräyksen sekä minimoidakseen paristojen ja akkujen hävittämisen sekalaisena yhdyskuntajätteenä, jotta saavutetaan korkea kierrätystaso kaikille käytetyille paristoille ja akuille.

8 artikla

Keräysjärjestelmät

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että käytettyjä kannettavia paristoja ja akkuja varten kehitetään asianmukaisia keräysjärjestelmiä. Järjestelmien on oltava sellaisia, että

- a) loppukäyttäjät voivat poistaa käytöstä käytetyt kannettavat paristot tai akut, väestötiheys huomioon ottaen, jossakin heitä lähellä olevassa helppopääsyisessä keräyspisteessä;
- b) niissä edellytetään, että jakelijoiden on kannettavia paristoja tai akkuja tarjotessaan otettava käytetyt kannettavat paristot ja akut takaisin loppukäyttäjiltä maksutta, ellei asiaa arvioitaessa todeta, että olemassa olevat vaihtoehtoiset järjestelmät ovat vähintään yhtä tehokkaita tämän direktiivin ympäristötavoitteiden saavuttamiseksi. Jäsenvaltioiden on julkistettava tällaiset arvioinnit;
- c) käytettyjen kannettavien paristojen tai akkujen poistaminen käytöstä on loppukäyttäjille maksutonta eikä velvoita ostamaan uutta paristoa tai akkuja;
- d) niitä voidaan soveltaa direktiivin 2002/96/EY 5 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen järjestelmien kanssa.

Tämän kohdan a alakohdan noudattamiseksi käyttöön otettuihin keräyspisteisiin ei sovelleta direktiivin 2006/12/EY tai vaarallisista jätteistä 12 päivänä joulukuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/689/ETY⁽¹⁾ rekisteröinti- tai lupavaatimuksia.

2. Edellyttäen, että järjestelmät täyttävät 1 kohdassa luetellut vaatimukset, jäsenvaltiot voivat:

- a) edellyttää tuottajilta, että ne perustavat tällaisia järjestelmiä;
- b) edellyttää muilta taloudellisilta toimijoilta, että ne osallistuvat kyseisiin järjestelmiin;
- c) säilyttää olemassa olevia järjestelmiä.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että teollisuusparistojen ja -akkujen tuottajat tai heidän nimissään toimivat kolmannet osapuolet eivät kieltäydy vastaanottamasta loppukäyttäjiltä käytettyjä teollisuusparistoja ja -akkuja riippumatta niiden kemiallisesta koostumuksesta tai alkuperästä. Teollisuusparistoja ja -akkuja voivat kerätä myös riippumattomat kolmannet osapuolet.

⁽¹⁾ EYVL L 377, 31.12.1991, s. 20, direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 166/2006.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ajoneuvoparistojen ja -akkujen tuottajat tai kolmannet osapuolet perustavat järjestelmiä käytettyjen ajoneuvoparistojen ja -akkujen keräämiseksi loppukäyttäjiltä tai näitä lähellä olevasta helppopääsyisestä keräyspisteestä, ellei keräystä tehdä direktiivin 2000/53/EY 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuilla järjestelmillä. Tällaisten järjestelmien on oltava sellaisia, että ei-kaupalliseen yksityiskäyttöön tarkoitettujen ajoneuvojen käytettyjen ajoneuvoparistojen tai -akkujen poistaminen käytöstä on loppukäyttäjille maksutonta eikä velvoita ostamaan uutta paristoa tai akkuja.

9 artikla

Taloudelliset ohjaukeinoet

Jäsenvaltiot voivat käyttää taloudellisia ohjaukeinoja esimerkiksi ottamalla käyttöön eriytettyjä verokantoja edistääkseen käytettyjen paristojen ja akkujen keräämistä tai vähemmän pilaavia aineita sisältävien paristojen ja akkujen käyttämistä. Siinä tapauksessa niiden on ilmoitettava ohjaukeinojen täytäntöönpanoon liittyvistä toimista komissiolle.

10 artikla

Keräystavoitteet

1. Jäsenvaltioiden on laskettava keräysaste ensimmäisen kerran viidennen tämän direktiivin voimaan tulon jälkeisen kokonaisen kalenterivuoden osalta.

Myös laitteisiin sisältyvien paristojen ja akkujen on oltava mukana vuosittaisissa keräys- ja myyntiluvuissa, sanotun kuitenkin rajoittamatta direktiivin 2002/96/EY soveltamista.

2. Jäsenvaltioiden on saavutettava vähintään seuraavat keräysasteet:

- a) 25 prosenttia viimeistään 26 päivänä syyskuuta 2012;
- b) 45 prosenttia viimeistään 26 päivänä syyskuuta 2016.

3. Jäsenvaltioiden on seurattava keräysasteita vuosittain liitteessä I olevan järjestelmän perusteella. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle kertomukset kuuden kuukauden kuluessa kyseisen kalenterivuoden päättymisestä, sanotun kuitenkin rajoittamatta jätetilastoista 25 päivänä marraskuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2150/2002⁽²⁾ soveltamista. Kertomuksissa on esitettävä, miten jäsenvaltiot ovat saaneet keräysasteen laskemiseksi tarvittavat tiedot.

4. Jäljempänä 24 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen:

- a) voidaan säätää siirtymäjärjestelyistä, joiden tarkoituksena on ottaa huomioon 2 kohdan vaatimusten täyttämiseksi jossakin jäsenvaltiossa esiintyvät vaikeudet, jotka aiheutuvat erityisistä kansallisista olosuhteista;

⁽²⁾ EYVL L 332, 9.12.2002, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 783/2005 (EUVL L 131, 25.5.2005, s. 38).

b) viimeistään 26 päivänä syyskuuta 2007 on määriteltävä yhteiset menetelmät, joilla lasketaan kannettavien paristojen ja akkujen vuosittainen myynti loppukäyttäjille.

11 artikla

Käytettyjen paristojen ja akkujen poistaminen

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että valmistajat suunnittelevat laitteet sellaisiksi, että käytetyt paristot ja akut voi ottaa helposti pois. Paristoja tai akkuja sisältäviin laitteisiin on liitettävä ohjeet, joista ilmenee, miten paristot tai akut voidaan poistaa turvallisesti, ja loppukäyttäjille on tarvittaessa ilmoitettava laitteeseen asennettujen paristojen tai akkujen laji. Näitä säännöksiä ei sovelleta, jos turvallisuuteen tai suorituskykyyn liittyvät taikka lääketieteelliset tai tietoturvallisuussyyt edellyttävät jatkuvaa virransyöttöä ja kiinteää kytkentää laitteen ja pariston tai akun välillä.

12 artikla

Käsittely ja kierrätys

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että viimeistään 26 päivänä syyskuuta 2009:

- tuottajat tai kolmannet osapuolet perustavat järjestelmiä, jotka hyödyntävät terveyden ja ympäristön suojelun kannalta parasta käytettävissä olevaa tekniikkaa käytettyjen paristojen ja akkujen käsittelemiseksi ja kierrättämiseksi; ja
- kaikki tämän direktiivin 8 artiklan tai direktiivin 2002/96/EY mukaisesti kerätyt tunnistettavat paristot ja akut käsitellään ja kierrätetään järjestelmissä, jotka vastaavat vähintään yhteisön lainsäädäntöä erityisesti terveyden, turvallisuuden ja jätehuollon suhteen.

Jäsenvaltiot voivat perustamissopimuksen mukaisesti kuitenkin hävittää kerätyt kadmiumia, elohopeaa tai lyijyä sisältävät kannettavat paristot ja akut sijoittamalla ne kaatopaikalle tai maanalaisiin varastoihin, kun käyttökelpoisia loppumarkkinoita ei ole käytettävissä. Jäsenvaltiot voivat perustamissopimuksen mukaisesti myös hävittää kerätyt kadmiumia, elohopeaa tai lyijyä sisältävät kannettavat paristot ja akut sijoittamalla ne kaatopaikalle tai maanalaisiin varastoihin osana strategiaa, jossa asteittain luovutaan raskasmetalleista ja joka ympäristö-, talous- ja yhteisövaikutusten yksityiskohtaisen arvioinnin perusteella osoittaa, että tämä hävitysvaihtoehto on kierrätystä suotavampi.

Jäsenvaltioiden on julkistettava tämä arviointi ja ilmoitettava toimenpiteitä koskevat ehdotukset komissiolle teknisiä standardeja ja määräyksiä ja tietoyhteiskunnan palveluja koskevia määräyksiä koskevien tietojen toimittamisessa noudatettavasta menettelystä 22 päivänä kesäkuuta 1998 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/34/EY⁽¹⁾ mukaisesti.

⁽¹⁾ EYVL L 204, 21.7.1998, s. 37, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna vuoden 2003 liittymisasiakirjalla.

2. Käsittelyssä on noudatettava liitteen III A osassa asetettuja vähimmäisvaatimuksia.

3. Kun paristoja tai akkuja kerätään yhdessä sähkö- ja elektroniikkalaiteromun kanssa direktiivin 2002/96/EY mukaisesti, paristot ja akut on poistettava kerätyistä sähkö- ja elektroniikkalaiteromusta.

4. Kierrätysprosesseissa on viimeistään 26 päivänä syyskuuta 2010 saavutettava kierrätystehokkuudet ja noudatettava niihin liittyviä säännöksiä, jotka esitetään liitteessä III olevassa B osassa.

5. Jäsenvaltioiden on laadittava kertomukset kunakin asianomaisena kalenterivuonna saavutetusta kierrätysasteesta ja siitä, onko liitteessä III olevassa B osassa tarkoitettujen kierrätystehokkuudet saavutettu. Niiden on toimitettava tiedot komissiolle kuuden kuukauden kuluessa kyseisen kalenterivuoden päätyttyä.

6. Liitettä III voidaan mukauttaa tai täydentää tekniikan tai tieteen kehityksen huomioon ottamiseksi 24 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen. Erityisesti

a) kierrätystehokkuuksien laskemista koskevat yksityiskohtaiset säännöt on lisättävä viimeistään 26 päivänä maaliskuuta 2010; ja

b) kierrätyksen vähimmäistehokkuuksia on arvioitava säännöllisesti ja mukautettava parhaaseen käytettävissä olevaan tekniikkaan 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettujen menettelyt huomioon ottaen.

7. Ennen kuin komissio ehdottaa mitään muutoksia liitteeseen III, sen on kuultava asianomaisia sidosryhmiä, erityisesti tuottajia, kerääjiä, kierrättäjiä, käsittelijöitä, ympäristö- ja kuluttajajärjestöjä sekä työntekijäliittoja. Se ilmoittaa 24 artiklan 1 kohdassa tarkoitettulle komitealle kuulemisen lopputuloksesta.

13 artikla

Uudet kierrätystekniikat

1. Jäsenvaltioiden on edistettävä uusien kierrätys- ja käsitteilyteknikoiden kehittämistä ja kaikenlaisien paristojen ja akkujen ympäristöystävällisiä ja kustannustehokkaita kierrätysmenetelmiä koskevaa tutkimusta.

2. Jäsenvaltioiden on kannustettava käsitteilylaitoksia ottamaan käyttöön organisaatioiden vapaaehtoisesta osallistumisesta yhteisön ympäristöasioiden hallinta- ja auditointijärjestelmään (EMAS-järjestelmä) 19 päivänä maaliskuuta 2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 761/2001⁽²⁾ mukaisia sertifioituja ympäristöasioiden hallintajärjestelmiä.

⁽²⁾ EYVL L 114, 24.4.2001, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 196/2006 (EUVL L 32, 4.2.2006, s. 4).

14 artikla

Hävittäminen

Jäsenvaltioiden on kiellettävä käytettyjen teollisuusparistojen ja -akkujen ja ajoneuvoparistojen ja -akkujen hävittäminen sijoittamalla ne kaatopaikalle tai polttamalla. Edellä 12 artiklan 1 kohdan mukaisesti käsiteltyjen ja kierrätettyjen paristojen ja akkujen jäännökset voidaan kuitenkin hävittää sijoittamalla ne kaatopaikalle tai polttamalla.

15 artikla

Vienti

1. Käsitteily- ja kierrätystoimet voidaan toteuttaa kyseisen jäsenvaltion tai yhteisön ulkopuolella edellyttäen, että käytettyjen paristojen ja akkujen siirrossa noudatetaan Euroopan yhteisössä, Euroopan yhteisöön ja Euroopan yhteisöstä tapahtuvien jätteiden siirtojen valvonnasta ja tarkastamisesta 1 päivänä helmikuuta 1993 annettua neuvoston asetusta (ETY) N:o 259/93⁽¹⁾.

2. Asetuksen (ETY) N:o 259/93, tiettyjen jätteiden siirtoihin tiettyihin Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestöön (OECD) kuulumattomiin maihin sovellettavista yhteisistä säännöistä ja menettelyistä 29 päivänä huhtikuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1420/1999⁽²⁾ ja neuvoston asetuksen (ETY) N:o 259/93 mukaisista tiettyihin OECD:n päätöksen C(92) 39 (lopullinen) soveltamisalaan kuulumattomiin maihin suuntautuvien tiettyjen jätelajien siirtojen valvontamenettelyistä 12 päivänä heinäkuuta 1999 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1547/1999⁽³⁾ mukaista käytettyjen paristojen ja akkujen vientiä yhteisöstä pidetään tämän direktiivin liitteessä III säädettyjen velvoitteiden ja tehokkuuksien mukaisena ainoastaan, mikäli on luotettava näyttöä siitä, että kierrätystoimi suoritettiin olosuhteissa, jotka vastaavat tämän direktiivin vaatimuksia.

3. Yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan täytäntöönpanoa varten vahvistetaan 24 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

16 artikla

Rahoitus

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tuottajat tai heidän puolestaan toimivat kolmannet osapuolet rahoittavat kaikki nettokustannukset, jotka aiheutuvat

- a) kaikkien 8 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti kerättyjen käytettyjen kannettavien paristojen ja akkujen keräämisestä, käsittelystä ja kierrätyksestä, sekä
- b) kaikkien 8 artiklan 3 ja 4 kohdan mukaisesti kerättyjen käytettyjen teollisuusparistojen ja -akkujen ja ajoneuvoparistojen ja -akkujen keräämisestä, käsittelystä ja kierrätyksestä.

⁽¹⁾ EYVL L 30, 6.2.1993, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 2557/2001 (EYVL L 349, 31.12.2001, s. 1).

⁽²⁾ EYVL L 166, 1.7.1999, s. 6, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 105/2005 (EUVL L 20, 22.1.2005, s. 9).

⁽³⁾ EYVL L 185, 17.7.1999, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 105/2005.

2. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että 1 kohdan täytäntöönpanosta ei aiheudu tuottajille kaksinkertaisia maksuja silloin, kun paristojen tai akkujen keräämisessä käytetään direktiivin 2000/53/EY tai direktiivin 2002/96/EY mukaisia järjestelmiä.

3. Jäsenvaltioiden on veloitettava tuottajat tai heidän puolestaan toimivat kolmannet osapuolet rahoittamaan kaikki nettokustannukset, jotka aiheutuvat kaikkien käytettyjen kannettavien paristojen ja akkujen keräystä, käsittelyä ja kierrätystä koskevista julkisista tiedotuskampanjoista.

4. Keräyksestä, käsittelystä ja kierrätyksestä aiheutuvia kustannuksia ei ilmoiteta erikseen loppukäyttäjille uusien kannettavien paristojen ja akkujen myynnin yhteydessä.

5. Teollisuusparistojen ja -akkujen ja ajoneuvoparistojen ja -akkujen tuottajat ja käyttäjät voivat tehdä sopimuksia, joissa määrätään muista kuin 1 kohdassa tarkoitetuista rahoitusjärjestelyistä.

6. Tätä artiklaa sovelletaan kaikkiin käytettyihin paristoihin ja akkuihin riippumatta siitä, milloin ne on saatettu markkinoille.

17 artikla

Rekisteröinti

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kukin tuottaja rekisteröidään. Rekisteröintiä koskevat samat menettelyvaatimukset jokaisessa jäsenvaltiossa. Tällaiset rekisteröintivaatimukset vahvistetaan 24 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

18 artikla

Pientuottajat

1. Jäsenvaltiot voivat vapauttaa 16 artiklan 1 kohdan vaatimuksista tuottajat, jotka saattavat kansallisille markkinoille näiden kokoon nähden hyvin pieniä määriä paristoja tai akkuja, jos tämä ei haittaa 8 ja 12 artiklan nojalla käyttöön otettujen keräys- ja kierrätysjärjestelmien moitteetonta toimintaa.

2. Jäsenvaltioiden on julkistettava tällaiset ehdotetut toimenpiteet ja niiden perustelut sekä ilmoitettava ne komissiolle ja muille jäsenvaltioille 24 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua komitean välityksellä.

3. Komission on kuuden kuukauden kuluessa 2 kohdassa tarkoitetuista ilmoituksista hyväksyttävä tai hylättävä ehdotetut toimenpiteet tutkittuaan, ovatko ne 1 kohdassa esitettyjen seikkojen mukaisia eivätkä ole keino mielivaltaiseen syrjintään tai jäsenvaltioiden välisen kaupan peiteltyyn rajoittamiseen. Jos komissio ei tee päätöstä tässä määräajassa, ehdotetut toimenpiteet katsotaan hyväksytyiksi.

19 artikla

Osallistuminen

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaikki taloudelliset toimijat ja kaikki toimivaltaiset viranomaiset voivat osallistua 8 ja 12 artiklassa tarkoitettuihin keräys-, käsittely- ja kierrätysjärjestelmiin.
2. Näitä järjestelmiä on sovellettava syrjimättömin ehdoin myös kolmansista maista tuotuihin paristoihin ja akkuihin, ja ne on suunniteltava siten, että niistä ei aiheudu kaupan esteitä tai kilpailun vääristymiä.

20 artikla

Loppukäyttäjille tiedottaminen

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että loppukäyttäjille annetaan erityisesti tiedotuskampanjoin kattavasti tietoja:
 - a) paristojen ja akkujen sisältämien aineiden mahdollisista vaikutuksista ympäristöön ja ihmisten terveyteen;
 - b) suosituksesta olla hävittämättä käytettyjä paristoja ja akkuja lajittelemattomana yhdyskuntajätteenä ja osallistua niiden erilliskeräämiseen käsittelyn ja kierrätyksen helpottamiseksi;
 - c) loppukäyttäjien käytettävissä olevista keräys- ja kierrätysjärjestelmistä;
 - d) loppukäyttäjien käytettyjen paristojen ja akkujen kierrätykseen osallistumisen merkityksestä;
 - e) liitteessä II esitetyn tunnuksen (pyörillä varustettu jäteastia, jonka yli on vedetty risti) ja kemiallisten lyhenteiden Hg, Cd ja Pb merkityksestä.
2. Jäsenvaltiot voivat edellyttää, että taloudelliset toimijat antavat osan tai kaikki 1 kohdassa tarkoitetuista tiedoista.
3. Jos jäsenvaltiot vaativat jakelijoita ottamaan käytetyt kannettavat paristot ja akut 8 artiklan mukaisesti takaisin, niiden on varmistettava, että jakelijat tiedottavat loppukäyttäjille mahdollisuudesta palauttaa käytetyt kannettavat paristot ja akut niiden myyntipisteisiin.

21 artikla

Merkintä

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaikki paristot, akut ja paristoyksiköt merkitään asianmukaisesti liitteessä II esitetyllä tunnuksella.
2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaikkien kannettavien paristojen ja akkujen sekä kaikkien ajoneuvoparistojen ja -akkujen teho ilmoitetaan tuotteissa näkyvin, selkein ja pysyvin merkinnöin viimeistään 26 päivänä syyskuuta 2009. Tämän vaatimuksen täytäntöönpanoa koskevat yksityiskohtaiset säännöt, kuten yhdenmukaiset menetelmät tehon ja asianmu-

kaisen käytön määrittämiseksi, annetaan 24 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen viimeistään 26 päivänä maaliskuuta 2009.

3. Paristot, akut ja nappiparistot, joissa on yli 0,0005 prosenttia elohopeaa, yli 0,002 prosenttia kadmiumia tai yli 0,004 prosenttia lyijyä, on merkittävä kyseisen metallin kemiallisella merkillä: Hg, Cd tai Pb. Tämä raskasmetallipitoisuutta ilmaiseva tunnus on painettava liitteessä II kuvatus tunnuksen alle, ja sen on oltava kooltaan vähintään neljäsosa edellä mainitun tunnuksen koosta.

4. Liitteessä II kuvatus tunnuksen on peitettävä vähintään kolme prosenttia pariston, akun tai paristoyksikön laajimmasta sivusta ja tunnus saa olla enintään 5×5 senttimetriä. Lieriömäisissä kennoissa tunnuksen on peitettävä vähintään 1,5 prosenttia pariston tai akun pinta-alasta ja tunnus saa olla enintään 5×5 senttimetriä.

5. Jos pariston, akun tai paristoyksikön koko on sellainen, että tunnuksen pinta-ala olisi pienempi kuin $0,5 \times 0,5$ senttimetriä, paristoa, akkua tai paristoyksikköä ei tarvitse merkitä, mutta pakkaukseen on painettava tunnus, jonka koko on vähintään 1×1 senttimetri.

6. Tunnukset on merkittävä näkyvästi, helposti luettavasti ja pysyvästi.

7. Tässä artiklassa säädettyihin merkintävelvoitteisiin voidaan myöntää poikkeuksia 24 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

22 artikla

Kansalliset täytäntöönpanokertomukset

1. Jäsenvaltioiden on kolmen vuoden välein toimitettava komissiolle kertomus tämän direktiivin täytäntöönpanosta. Ensimmäisen kertomuksen on kuitenkin katettava ajanjakso 26 päivään syyskuuta 2012 saakka.
2. Kertomukset on laadittava 24 artiklan 2 kohdassa tarkoitettun menettelyn mukaisesti valmistellun kyselylomakkeen tai mallin pohjalta. Kyselylomake tai malli on lähetettävä jäsenvaltioille kuusi kuukautta ennen kertomuksen kattaman ensimmäisen ajanjakson alkua.
3. Kertomuksissa on mainittava myös kaikki toimenpiteet, joilla jäsenvaltiot edistävät paristojen ja akkujen ympäristövaikutuksiin liittyvää kehitystä, kuten
 - a) muun muassa tuottajien vapaaehtoisilla toimilla tapahtuvaa paristoihin ja akkuihin sisältyvien raskasmetallien ja muiden vaarallisten aineiden määrän vähentämistä;
 - b) uutta kierrätys- ja käsittelytekniikkaa;
 - c) taloudellisten toimijoiden osallistumista ympäristöasioiden hallintajärjestelmiin;

d) näitä aloja koskevaa tutkimusta;

25 artikla

e) jätteen synnyn ehkäisyä edistäviä toimia.

Seuraamukset

4. Kertomus on saatettava komission saataville viimeistään yhdeksän kuukauden kuluttua kyseessä olevan kolmivuotiskauden päättymisestä tai, jos kyseessä on ensimmäinen kertomus, viimeistään 26 päivänä kesäkuuta 2013.

Jäsenvaltioiden on vahvistettava säännöt tämän direktiivin mukaisesti annettujen kansallisten säännösten rikkomiseen sovellettavista seuraamuksista ja toteutettava tarvittavat toimenpiteet niiden soveltamisen varmistamiseksi. Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia. Jäsenvaltioiden on annettava nämä säännökset komissiolle tiedoksi viimeistään 26 päivänä syyskuuta 2008 ja ilmoitettava sille viipymättä kaikista myöhemmistä muutoksista niihin.

5. Komissio julkaisee kertomuksen tämän direktiivin täytäntöönpanosta sekä sen vaikutuksista ympäristöön ja sisämarkkinoiden toimintaan viimeistään yhdeksän kuukauden kuluttua siitä, kun se on vastaanottanut jäsenvaltioiden kertomukset 4 kohdan mukaisesti.

26 artikla

23 artikla

Uudelleentarkastelu

1. Komissio tarkistaa tämän direktiivin täytäntöönpanon ja sen vaikutukset ympäristöön sekä sisämarkkinoiden toimintaan vastaanotettuaan jäsenvaltioiden kertomukset 22 artiklan 4 kohdan mukaisesti toisen kerran.

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 26 päivänä syyskuuta 2008.

2. Komission toiseen kertomukseen, joka julkaistaan 22 artiklan 5 kohdan mukaisesti, on sisällyttävä tämän direktiivin seuraavien näkökohtien arviointi:

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

a) raskasmetalleja sisältäviä paristoja ja akkuja koskevien uusien riskinhallintatoimenpiteiden asianmukaisuus;

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitettua kysymyksistä antamansa lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset kirjallisina komissiolle.

b) kaikkien käytettyjen kannettavien paristojen ja akkujen keräykselle 10 artiklan 2 kohdassa asetettujen vähimmäistavoitteiden asianmukaisuus ja mahdollisuus asettaa tuleville vuosille uusia tavoitteita ottaen huomioon tekniikan kehitys ja jäsenvaltioissa saadut käytännön kokemukset;

27 artikla

Vapaaehtoiset sopimukset

c) direktiivin liitteessä III olevassa B osassa vahvistettujen kierätyistä koskevien vähimmäisvaatimusten asianmukaisuus ottaen huomioon jäsenvaltioiden antamat tiedot, tekniikan kehitys ja jäsenvaltioissa saadut käytännön kokemukset.

1. Edellyttäen, että tässä direktiivissä asetetut tavoitteet saavutetaan, jäsenvaltiot voivat saattaa 8, 15 ja 20 artiklan säännökset osaksi kansallista lainsäädäntöään toimivaltaisten viranomaisten ja kyseessä olevien taloudellisten toimijoiden välillä tehdyillä sopimuksilla. Kyseisten sopimusten on täytettävä seuraavat vaatimukset:

3. Kertomukseen on tarvittaessa sisällytettävä ehdotuksia tämän direktiivin näitä seikkoja koskevien säännösten tarkistamiseksi.

a) sopimusten on oltava täytäntöönpanokelpoisia;

b) sopimuksissa on määriteltävä tavoitteet ja niitä koskevat määräjat;

c) sopimukset on julkaistava kansallisessa virallisessa lehdessä tai muussa virallisessa asiakirjassa, johon yleisö voi samalla tavalla tutustua ja joka on toimitettava komissiolle.

24 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa direktiivin 2006/12/EY 18 artiklan nojalla perustettu komitea.

2. Jos tähän artiklaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 ja 7 artiklassa säädettyä menettelyä ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu määräaika vahvistetaan kolmeksi kuukaudeksi.

3. Komitea vahvistaa työjärjestyksensä.

2. Saavutettuja tuloksia on seurattava säännöllisesti ja niistä on ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille ja komissiolle ja ne on saatettava yleisön saataville sopimuksen ehtojen mukaisesti.

3. Toimivaltaisten viranomaisten on varmistettava, että tällaisten sopimusten avulla saavutettua edistystä tarkastellaan.

4. Jos sopimuksia ei noudateta, jäsenvaltioiden on pantava täytäntöön tämän direktiivin asiaankuuluvat säännökset laein, asetuksin tai hallinnollisin määräyksin.

28 artikla

Kumoaminen

Kumotaan direktiivi 91/157/ETY 26 päivästä syyskuuta 2008 alkaen.

Viittauksia direktiiviin 91/157/ETY on pidettävä viittauksina tähän direktiiviin.

29 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

30 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Strasbourgissa 6 päivänä syyskuuta 2006.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

J. BORRELL FONTELLES

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

P. LEHTOMÄKI

LIITE I

10 artiklan mukaisten keräystavoitteiden noudattamisen seuranta

Vuosi	Tietojenkeruu		Laskenta	Raportointivaatimus
	Myynti	Keräys		
X (*) + 1	Myynti vuonna 1 (M1)			
X + 2	Myynti vuonna 2 (M2)	—	—	
X + 3	Myynti vuonna 3 (M3)	Keräys vuonna 3 (K3)	Keräysaste (KA3) = $3 \cdot K3 / (M1 + M2 + M3)$	
X + 4	Myynti vuonna 4 (M4)	Keräys vuonna 4 (K4)	Keräysaste (KA4) = $3 \cdot K4 / (M2 + M3 + M4)$ (Tavoitteena 25 %)	
X + 5	Myynti vuonna 5 (M5)	Keräys vuonna 5 (K5)	Keräysaste (KA5) = $3 \cdot K5 / (M3 + M4 + M5)$	KA4
X + 6	Myynti vuonna 6 (M6)	Keräys vuonna 6 (K6)	Keräysaste (KA6) = $3 \cdot K6 / (M4 + M5 + M6)$	KA 5
X + 7	Myynti vuonna 7 (M7)	Keräys vuonna 7 (K7)	Keräysaste (KA7) = $3 \cdot K7 / (M5 + M6 + M7)$	KA 6
X + 8	Myynti vuonna 8 (M8)	Keräys vuonna 8 (K8)	Keräysaste (KA8) = $3 \cdot K8 / (M6 + M7 + M8)$ (Tavoitteena 45 %)	KA7
X + 9	Myynti vuonna 9 (M9)	Keräys vuonna 9 (K9)	Keräysaste (KA9) = $3 \cdot K9 / (M7 + M8 + M9)$	KA 8
X + 10	Myynti vuonna 10 (M10)	Keräys vuonna 10 (K10)	Keräysaste (KA10) = $3 \cdot K10 / (M8 + M9 + M10)$	KA 9
X + 11	jne.	jne.	jne.	KA10
jne.				

(*) Vuosi X on vuosi, johon 26 artiklassa tarkoitettu päivämäärä sisältyy.

LIITE II

Paristojen, akkujen ja paristoyksikköjen erilliskeräystä osoittavat tunnukset

"Erilliskeräystä" osoittava tunnus on kaikkien paristojen ja akkujen osalta jäljempänä esitetty pyörillä varustettu jäteastia, jonka yli on vedetty risti:

—

LIITE III

Tarkat käsittely- ja kierrätysvaatimukset

A OSA: KÄSITTELY

1. Käsittelytoimiin on sisällyttävä vähintään kaikkien nesteiden ja happojen poisto.
2. Käsittelylaitoksessa suoritettavan käsittelyn ja mahdollisen (myös väliaikaisen) varastoinnin on tapahduttava tiloissa, joissa on läpäisemättömät pinnat ja soveltuva säänkestävä kate, tai soveltuviissa säiliöissä.

B OSA: KIERRÄTYS

3. Kierrätysprosesseissa on saavutettava vähintään seuraavat kierrätystehokkuudet:
 - a) lyijyparistoista ja -akuista kierrätetään keskimäärin 65 painoprosenttia mukaan lukien sellainen lyijysisällön mahdollisimman tehokas kierrätys, joka voidaan teknisesti toteuttaa ilman liiallisia kustannuksia;
 - b) nikkelikadmiumparistoista ja -akuista kierrätetään keskimäärin 75 painoprosenttia mukaan lukien sellainen kadmiumsisällön mahdollisimman tehokas kierrätys, joka voidaan teknisesti toteuttaa ilman liiallisia kustannuksia;
ja
 - c) muista käytetyistä paristoista ja akuista kierrätetään keskimäärin 50 painoprosenttia.
-